

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Martina Kříže a soudců Mgr. Věry Jachurové a Mgr. Bc. Jan Schneeweise v právní věci

žalobce: **Společenství vlastníků Zvěřinova 3413**, IČO: 05938953
bytem Praha 3, Zvěřinova 3413/12
zastoupený Mgr. Janem Varhaníkem, LL.M., advokátem
se sídlem Praha 9, Škrábkových 896/1

proti

žalovanému: **Úřad městské části Praha 3**
se sídlem Praha 3, Havlíčkovy nám. 700/9

za účasti: 1) X. Y.
2) Z. Y.

oba zastoupeni Mgr. Andrejem Lokajíčkem, advokátem
se sídlem Praha 2, Jugoslávská 620/29

o žalobě ze dne 7. 2. 2023 na ochranu proti nečinnosti žalovaného

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou ze dne 7. 2. 2023 podanou u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal ochrany proti nečinnosti žalovaného v řízení o dodatečném povolení stavby vedeném pod

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

sp. zn. S UMCP3 185588/2022 (dále též „řízení o dodatečném povolení stavby“). V žalobě uvedl, že na základě jeho podnětu zahájil Úřad městské části Praha 3, odbor výstavby (dále jen „stavební úřad“) se stavebníky – manžely Y. (osobami zúčastněnými na tomto řízení) podle § 129 a násl. zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon) pod sp. zn. S UMCP3 1086962022 řízení o odstranění stavby: „*Nástavba za účelem zřízení skladu a sauny a stavební úpravy související s připojením zastřešené části terasy k bytové jednotce č. X, k. ú. X, X, X*“ (dále též „řízení o odstranění stavby“). Usnesením ze dne 18. 5. 2022 stavební úřad řízení o odstranění stavby přerušil podle § 64 odst. 1 písm. c) správního řádu do doby ukončení řízení o dodatečném povolení stavby, o které požádali stavebníci.

2. Usnesením ze dne 18. 5. 2022 č.j. UMCP3 194586/2022 (dále též „usnesení o přerušení řízení“) žalovaný přerušil řízení o dodatečném povolení stavby na dobu 90 dnů od právní moci usnesení za účelem doplnění žádosti stavebníků mj. o podklad: „*Souhlas Společenství vlastníků Zvěřinova 3413, Praha 3, IČ 05938953, se sídlem Zvěřinova 12, 130 00 Praha 3 s dodatečným povolením předmětné stavby dle úst. § 184a stavebního zákona.*“. Žalobce dne 3. 6. 2022 zaslal žalovanému nesouhlas s předmětnou stavbou spolu se žádostí o pokračování v řízení o odstranění stavby. Stavební úřad na tuto žádost nereagoval.
3. Dne 28. 7. 2022 podal žalobce žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti dle § 80 správního řádu u nadřízeného orgánu žalovaného, který usnesením ze dne 5. 9. 2022 č.j. 236 00 4780 MHMP 1610346/2022 tuto žádost zamítl.
4. Dne 10. 10. 2022 vydal žalovaný usnesení č.j. UMCP3 408986/2022, kterým rozhodl o prodloužení lhůty do 15. 1. 2023 (dále též „usnesení o prodloužení lhůty ze dne 10. 10. 2022“). Proti tomuto usnesení podal žalobce odvolání, které nadřízený správní orgán zamítl s tím, že je na stavebníkovi, aby žádost o dodatečné povolení stavby doplnil, a na stavebním úřadu je, aby mu k tomu poskytl přiměřenou lhůtu. Odvolací orgán takto rozhodl, ačkoli si byl vědom toho, že žalobce souhlas s dodatečným povolením stavby neuděluje a neudělí.
5. Žalovaný následně vydal dne 17. 1. 2023 další usnesení pod č.j. UMCP3 014303/2023 (dále též „usnesení o prodloužení lhůty ze dne 17. 1. 2023“), kterým znovu stavebníkům prodloužil lhůtu k doplnění žádosti o vydání dodatečného stavebního povolení. Tuto lhůtu žalovaný prodloužil do 30. 6. 2023, přestože si musel být vědom toho, že souhlas nebude ze strany žalobce udělen.
6. Žalobce má za to, že prodlužováním lhůty dochází k neopodstatněnému nadměrnému oddalování vydání rozhodnutí. Žalovaným vydávaná usnesení o prodloužení lhůty jsou neurčitá a nelogická. Není z nich jasné, jaké konkrétní podklady mají být stavebníky dodány, ani jaký vliv na předmětné řízení takové podklady mohou mít. Prodlužování za účelem doplnění je nelogické i z toho pohledu, že stavba může získat dodatečné povolení jen se souhlasem žalobce, jehož udělení však žalobce setrvale odmítá udělit. Stavebníci proto nikdy nemohou doložit podklad nezbytný k získání předmětného povolení. Tím, že žalovaný zcela nadbytečně a nedůvodně prodlužuje ukončení řízení o dodatečném povolení stavby a tím i pokračování řízení o odstranění stavby, zasahuje do oprávněných práv a zájmů všech spoluvlastníků žalobce, kteří mají právní zájem na odstranění stavby.

Žalovaný tedy uměle a neúměrně prodlužuje lhůtu k vydání rozhodnutí zprostředkovaně i v řízení o odstranění stavby. Tím porušuje ústavní garanci práva každého, aby jeho věc byla projednávána bez zbytečných průtahů.

7. Žalovaný ve vyjádření k žalobě předeslal, že skutkový stav popsany v žalobě vyplývá i z příložené spisové dokumentace. Uvedl, že souhlas s dodatečným povolením stavby je jedním z dokumentů tvořících přílohy dle stavebního zákona ke stavebnímu řízení, pokud stavebník není majitelem pozemku/stavby, na níž realizuje svůj stavební záměr. S odkazem na znění § 39 odst. 1 správního řádu má žalovaný za to, že opakované prodloužení lhůty bylo provedeno v souladu s právními předpisy. Dodal, že současně platné právní předpisy nestanoví přesnou délku prodloužení lhůty, přičemž není vyloučeno ani opakované prodloužení lhůty. Ze žádosti stavebníků vyplývá, že mezi nimi a členy SVJ jsou vedena jednání a konečné stanovisko SVJ má padnout na schůzi v roce 2023 (předpokládaný termín je květen 2023). Poznamenal, že pokud by v květnu SVJ vydalo souhlas se stavbou a v mezitímní době by stavební úřad rozhodl o odstranění stavby, nastal by nezvratný stav – stavba by mohla být odstraněna. Prodloužení lhůty do 30. 6. 2023 nezpůsobuje žalobci žádné příkoří. Pokud i po tomto datu nebude žádost o dodatečné povolení stavby v souladu s právními předpisy doplněna, může bez dalšího pokračovat řízení o jejím odstranění. Žalovaný má za to, že opakovaným prodloužením lhůty nediskriminuje ani nezvýhodňuje žádného z účastníků řízení.
8. Osoby zúčastněné na řízení navrhly, aby soud žalobu zamítl. Uvedly, že žalovaný postupuje zcela v souladu s právními předpisy. Odkázaly na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 12. 2012 č.j. 2 Ans 14/2012-41 s tím, že nečinnost je objektivně existující stav, kdy v zákonem předepsaných lhůtách nedošlo k provedení příslušných procesních úkonů. Ne každá nečinnost je však přičitatelná správnímu orgánu. Jestliže správní řád v § 39 odst. 2 umožňuje žalovanému lhůtu k provedení úkonu ze strany osob zúčastněných na řízení přiměřeně prodloužit, nelze hovořit o tom, že by nevydání meritorního rozhodnutí bylo nečinností. Získání souhlasu žalobce je vzhledem k nezákonnému postupu členů jeho výboru obtížné, není však nemožné. Touto optikou je lhůta určená osobám zúčastněným na řízení k doplnění jejich žádosti o dodatečné povolení stavby stanovena správně. Žalovaný nadto řízení o dodatečném povolení stavby přerušil. I přes četné a opakované žádosti osob zúčastněných na řízení, aby byla otázka schválení provedených stavebních úprav předložena shromáždění k hlasování, výbor žalobce na shromáždění tuto otázku nepředložil, a to ani na shromáždění konaném dne 23. 5. 2023. V současnosti tedy chybí jasně formulovaná vůle vlastníků ve formě usnesení shromáždění, kterou by měl výbor projevovat navenek v podobě vydání či odepření souhlasu, a výbor takové formulaci vůle úmyslně brání. Osobám zúčastněným na řízení tak nezbylo nic jiného než podat k Městskému soudu v Praze žalobu na nahrazení usnesení shromáždění rozhodnutím soudu. Žalovaný návazně prodloužil lhůtu k předložení souhlasu podle § 184a stavebního zákona do doby pravomocného rozhodnutí soudu o podané žalobě.
9. K výzvě soudu, aby sdělil aktuální stav věci, žalovaný uvedl, že rozhodnutí ve věci dosud vydáno nebylo. Poslední úkon, který stavební úřad učinil, je usnesení o přerušení řízení do doby pravomocného rozhodnutí soudu o žalobě stavebníků, kterou se tito domáhají nahrazení souhlasu žalobce s dodatečným povolením stavby rozhodnutím soudu.

10. Po provedeném řízení soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
11. Soud vyšel z následující právní úpravy:
12. Podle § 64 odst. 1 písm. a) správního řádu správní orgán může řízení usnesením přerušit současně s výzvou k odstranění nedostatků žádosti podle § 45 odst. 2.
13. Podle § 65 odst. 1 správního řádu po dobu přerušení řízení činí správní orgán a účastníci úkony, kterých je zapotřebí k odstranění důvodů přerušení. Správní orgán může rovněž činit úkony podle § 137 odst. 1 a § 138. Lhůty týkající se provádění úkonů v řízení neběží. Lhůta pro vydání rozhodnutí ve věci přestává běžet již dnem, kdy nastal některý z důvodů uvedených v § 64 odst. 1, a neskončí dříve než 15 dnů ode dne, kdy přerušení řízení skončilo.
14. Podle § 39 odst. 1 správního řádu správní orgán účastníkovi určí přiměřenou lhůtu k provedení úkonu, pokud ji nestanoví zákon a je-li toho zapotřebí. Určením lhůty nesmí být ohrožen účel řízení ani porušena rovnost účastníků. Usnesení o určení lhůty se oznamuje pouze tomu, komu je určena, popřípadě i tomu, jehož se jinak přímo dotýká.
15. Podle § 39 odst. 2 správního řádu lhůtu určenou správním orgánem může na žádost účastníka správní orgán za podmínek stanovených v odstavci 1 usnesením přiměřeně prodloužit.
16. Podle § 57 odst. 2 správního řádu probíhá-li před příslušným správním orgánem nebo před jiným příslušným orgánem veřejné moci řízení o předběžné otázce nebo jestliže dal správní orgán k takovému řízení podnět podle odstavce 1 písm. a) či učinil výzvu podle odstavce 1 písm. b), postupuje správní orgán podle § 64. Pokud řízení na podnět správního orgánu nebylo zahájeno nebo nebyla podána žádost o zahájení řízení v určené lhůtě, lze v řízení pokračovat.
17. Po seznámení s obsahem spisového materiálu soud dospěl k závěru, že žalovaný není ve věci nečinný. Jádrem žalobní argumentace je posouzení otázky, zda další prodloužení lhůty, které žalovaný stavebníkům (osobám zúčastněným na tomto řízení) poskytl, bylo důvodné a z hlediska probíhajícího řízení o dodatečném povolení stavby opodstatněné. Soud považuje za vhodné nejprve zmínit, že v řízení na ochranu proti nečinnosti žalovaného správního orgánu je soud povinen zabývat se k žalobní námitce otázkou, zda správní řízení bylo přerušeno důvodně. Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v usnesení ze dne 14. 1. 2014 č.j. 7 Ans 10/2012-46 konstatoval, že v takovém případě je třeba posoudit, „zda k přerušení řízení došlo věcně důvodně a po rozumu zákona (a správní orgán tedy nečinný není), anebo zda přerušení řízení je nedůvodné nebo účelové a správní orgán je užil jen jako jakýsi procesní paraván, který má zastřít porušování povinnosti „vyřizovat věci bez zbytečných průtahů“ (§ 6 odst. 1 správního řádu).“ V rozsudku ze dne 27. 5. 2011 č.j. 3 A 121/2010-129 Městský soud v Praze uvedl, že „(v) řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu (§ 79 a násl. s.ř.s.) nelze rozhodnutí o přerušení řízení podrobovat stejnému mechanismu přezkumu, jako se děje v řízení o žalobě proti rozhodnutí (§ 65 a násl. s.ř.s.), zejména přezkoumání rozhodnutí v mezích žalobních bodů. Takové rozhodnutí lze však

přezkoumat z toho hlediska, zda obsahuje seznatelný důvod pro přerušení řízení, a následně posoudit, zda tento důvod ke dni vydání rozsudku trvá a správní orgán tak je, či není nečinný.“

18. Soud v první řadě zdůrazňuje, že žalovaný postupoval v souladu s § 64 odst. 1 písm. a) správního řádu, pokud řízení přerušil za účelem splnění výzvy, kterou stavebníkům dal a prostřednictvím které jim uložil doplnit chybějící náležitosti žádosti. Ostatně ani žalobce nepochybně, že podkladem pro žádost o dodatečné povolení stavby je souhlas vlastníka podle § 184a stavebního zákona. K vydání usnesení o přerušení řízení, na které navazují usnesení o prodloužení lhůty ze dne 10. 10. 2022 a ze dne 17. 1. 2023, tedy došlo z konkrétních důvodů, které mají oporu v zákoně. Tento prvotní úkon, v jehož důsledku přestává správnímu orgánu běžet lhůta pro vydání rozhodnutí (§ 65 odst. 1 správního řádu), proto nevykazuje jakékoli prvky účelovosti či libovůle správního orgánu s cílem „získat“ čas k vyřízení věci.
19. Se žalobcem pak nelze souhlasit, že z usnesení o prodloužení lhůty ze dne 17. 1. 2023, případně též z jemu předcházejícího usnesení o prodloužení lhůty ze dne 10. 10. 2022 není jasné, jaké konkrétní podklady mají být stavebníky dodány. Z odůvodnění usnesení o prodloužení lhůty ze dne 17. 1. 2023 lze seznat, že stavebníci požádali o další prodloužení lhůty k doplnění žádosti z důvodu dosud probíhajícího jednání se Společenstvím vlastníků za účelem získání souhlasu s provedenou stavbou. Soud ze správního spisu ověřil, že jeho součástí je žádost ze dne 9. 1. 2023 podaná stavebníky, v níž je mimo jiné uvedeno, že *„I přes deklaraci výboru SVJ, že jsou připraveni jednat o udělení souhlasu, nedošlo do konce roku 2022 k žádnému jednání mezi stavebníkem a výborem SVJ. Stavebník termín jednání s SVJ několikrát neúspěšně urgoval. V současné době stavebník oslovuje vlastníky jednotek jednotlivě s tím, že konečné udělení souhlasu proběhne na shromáždění vlastníků jednotek, které ze zákona musí proběhnout v roce 2023. Předpokládaný termín (dle zkušeností z minulých let) je květen. O výsledku jednání bude stavebník informovat stavební úřad bezodkladně.“* Tvzení žalobce, že usnesení o prodloužení lhůty jsou neurčitá a nelogická, se tedy nezakládá na pravdě. Naopak žalovaný uvedené procesní úkony odůvodnil zcela dostatečně tak, aby o průběhu a dalším směřování řízení nevznikly pochybnosti. Soud nepovažuje postup žalovaného, který vyhověl stavebníkům a poskytl jim další lhůtu k předložení souhlasu ve smyslu § 184a stavebního zákona, za umělé prodlužování řízení, resp. oddalování vydání rozhodnutí, jak žalobce namítá. Jestliže stavebníci poukázali jednak na záměr oslovit jednotlivé členy žalobce (jednotlivé vlastníky), jednak na předpokládaný termín konání shromáždění jakožto nejvyššího orgánu společenství vlastníků ve smyslu § 1206 a násl. zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, nevybočil žalovaný z mezí svého uvážení při stanovení přiměřené lhůty podle § 39 odst. 1 správního řádu k provedení požadovaného úkonu (předložení souhlasu společenství vlastníků), pokud tuto lhůtu stavebníkům prodloužil do 30. 6. 2023. Řečeno jinak, stavebníci odůvodnili svou žádost o prodloužení lhůty k předložení souhlasu podle § 184a stavebního zákona v souladu s relevantní soukromoprávní úpravou zakotvenou též v § 1208 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, podle kterého do působnosti shromáždění patří mj. rozhodování o stavební úpravě společné části. K tomu soud dodává, že žalobce ani v žalobě nepochybně tento stavebníky avizovaný postup, resp. nedoložil, že získání souhlasu s dodatečným povolením stavby je optikou soukromoprávní úpravy týkající se vztahů uvnitř společenství vlastníků a působnosti jeho orgánů z konkrétního důvodu (již) nereálné. V tomto ohledu proto nemůže obstát pouhá

argumentace, že žalobce souhlas ve smyslu § 184a stavebního zákona neudělil. Na uvedeném nemůže nic změnit ani to, že stavebníkům se souhlas s dodatečným povolením stavby nepodařilo v prodloužené lhůtě získat a proti absenci souhlasného rozhodnutí shromáždění se brání žalobou u civilního soudu.

20. Lze shrnout, že žalovaný nebyl v posuzované věci nečinný, jelikož řízení o dodatečném povolení stavby přerušil ze zákonem stanoveného důvodu, přičemž k prodloužení lhůty k doložení potřebných náležitostí žádosti přistoupil na základě opodstatněného požadavku stavebníků. Prodloužení lhůty ke splnění povinností na straně stavebníků tak nebylo projevem libovůle žalovaného, nýbrž výrazem vstřícného přístupu ke stavebníkům, kteří svou žádost o prodloužení lhůty náležitě a věrohodně odůvodnili. Zároveň soud s ohledem na povinnost reflektovat skutkový stav v době vydání soudního rozhodnutí (§ 81 odst. 1 s.ř.s.) dodává, že žalovaný nemůže být nečinný ani ke dni vydání tohoto rozsudku, neboť usnesením ze dne 14. 7. 2023 č. j. UMCP3 316375/2023 prodloužil stavebníkům lhůtu k předložení souhlasu ve smyslu § 184a stavebního zákona. Tímto úkonem zohlednil skutečnost, že stavebníci se u civilního soudu domáhají nahrazení projevu vůle shromáždění ve věci souhlasu s dodatečným povolením stavby. Tento postup žalovaného je v souladu s § 57 odst. 2 správního řádu, neboť v civilním řízení je řešena předběžná otázka, na jejímž zodpovězení závisí řízení o dodatečném povolení stavby. Soud proto žalobu podle § 81 odst. 3 s.ř.s. jako nedůvodnou zamítl.
21. Druhý výrok rozsudku o nákladech řízení má oporu v ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce nebyl ve věci úspěšný a žalovanému žádné důvodně vynaložené náklady v řízení nevznikly.
22. Soud neuložil osobám zúčastněným na řízení žádnou povinnost a neshledal ani důvody hodné zvláštního zřetele, pro které by jim mohl přiznat právo na náhradu dalších nákladů řízení. Proto v souladu s § 60 odst. 5 s. ř. s. ve třetím výroku rozsudku rozhodl, že osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 26. července 2023

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

Mgr. Martin Kříž v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.